

Tuần Báo Vô Vi

14 tháng 11 năm 2021

Số 577

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Thanh tịnh là gì?
- 2) Chuyện đời có hại gì không?
- 3) Tại sao phải tham lam?
- 4) Tại sao lúc nào cũng thấy mình nghèo?
- 5) Tham danh vọng để làm gì?
- 6) Khó khổ cực mang là sao?
- 7) Tại sao không thoát được động?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Disneyland, 25/1/04 1) Hỏi: Thanh tịnh là gì? Đáp: Thừa thanh tịnh là quên tất cả chuyện đời. Kệ: Quên đi thế sự được an vui Khai triển tâm linh nở nụ cười Pháp giới khai thông mặt đỏ tươi Tình đời duyên đạo triển nơi nơi.	Disneyland, 26/1/04 2) Hỏi: Chuyện đời có hại gì không? Đáp: Thừa chuyện đời lúc nào cũng tham lam và rắc rối. Kệ: Tham lam khó khổ chuyển hoài hoài Trí tuệ không minh khó nghỉ ngơi Đời đạo không thành tâm khó thức Phân minh không được khó phân thời.
Singapore, 27/1/04 3) Hỏi: Tại sao phải tham lam? Đáp: Thừa tại vì sợ nghèo. Kệ: Tham lam sợ khổ lại sợ nghèo Thiếu thôn lo âu lại khổ thêm Đạo đức không hành thêm cực trí Khổ thêm càng khổ tâm càng nghèo.	Singapore, 28/1/04 4) Hỏi: Tại sao lúc nào cũng thấy mình nghèo? Đáp: Thừa tại vì muốn đạt được sự cao vọng hơn người khác. Kệ: Cao vọng tham lam thấy quá nghèo Thông dong không có càng thêm khổ Tâm thân bất ổn vì tham vọng Đủ thứ tham lam tạo treó trồng.
Singapore, 29/1/04 5) Hỏi: Tham danh vọng để làm gì? Đáp: Thừa tham danh vọng để tạo động mà thôi. Kệ: Tham danh động loạn trí thêm tồi Khó khổ cư mang khó lập ngôi Ý động không ngừng mất trật tự Khó thông khó tiến động từ hồi.	Singapore, 30/1/04 6) Hỏi: Khó khổ cư mang là sao? Đáp: Thừa khó khổ cư mang là cứ ban sự khổ tâm mà không biết tại sao khổ. Kệ: Ôm khổ mà không biết tại sao? Hành tâm hành xác rác tâm thôi Âm thầm khó chịu tâm thêm động Quý tướng Trời cao tự tiến tăng.
Singapore, 31/1/04 7) Hỏi: Tại sao không thoát được động? Đáp: Thừa tại vì không chịu dứt khoát. Kệ: Khó khổ đau thương tại bận lòng Thành tâm hướng thượng rõ ngoài trong Tiến hóa không ngừng nay tự đạt Khai tâm mở trí tự chơn lòng.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 14 (tiếp theo)

...
Nhiều người nói ào ào vậy mà không làm được cái gì đâu. Cho nên tu, trở về thanh tịnh rồi các bạn mới làm được việc. Các bạn làm việc không ai thấy đâu, không có ai hiểu nổi, trừ những người đồng thanh điển với bạn, hay cao hơn bạn mới hiểu việc các bạn làm và sẽ kính nể các bạn nhiều hơn. Các bạn học khóa này không phải là tầm thường, nhưng mà khóa này để các bạn rõ tất cả những gì trong càn khôn vũ trụ đã sắp đặt. Sự bí mật đề giáo huân và đưa con người tiến hóa đã an bài rất rõ ràng. Các bạn tu rồi, các bạn chỉ dùng cuốn kinh vô tự là các bạn tiến tới. Âm thanh các bạn là kinh vô tự, mắt các bạn đang xem cũng là kinh vô tự. Nếu các bạn thanh tịnh, thì các bạn xem tất cả đều là không có trở ngại. Nếu các bạn chưa thanh tịnh thì các bạn có quán tưởng cách gì đi nữa nó cũng là trở ngại. Thanh tịnh các bạn mình, mình mới phát triển, phát triển mới sáng suốt, sáng suốt mới thông qua. Còn nếu các bạn chưa có minh mà cứ dòm thẳng đó cũng như thôi miên, nói tôi dòm cho vách tường mất đi, đâu có được.

Cái lý không thông, điển không phát triển, không minh bạch nguồn cội của mọi sự việc, tự tan ra thể nào, thì làm sao khai thông sự trở ngại đó trong giây phút được. Nếu các bạn không khai thông được mà ngồi đó dòm vách tường cho nó mất thì các bạn gây sự suy yếu cho thân kinh của các bạn mà thôi. Bởi các bạn phóng ra thì nó dội vô vì các bạn chưa thông suốt. Còn các bạn phóng điển lên cao, đi lên trên trung tim bộ đầu mà xuất phát, hòa hợp với càn khôn vũ trụ thì tất cả các bạn thấy rõ rồi. Vách tường này là gì? Do đâu tạo? Điển ngũ hành là gì? Cấu tạo chủ trương ở đâu mới có cái này? Trí khôn con người là gì? Trí khôn con người cấu tạo bởi ai? Bởi càn khôn vũ trụ đưa xuống và dẫn giải trình độ của mọi người. Ngày nay khoa học cho chúng ta thấy trí khôn con người đã đóng góp rất nhiều ở thế gian nhưng chưa đủ, còn phải nghiên cứu. Các nhà bác học còn phải nghiên cứu để đi tới gì? Đi tới siêu khoa học để nghiên cứu phần hồn, nghiên cứu sự đời đời hằng hữu của con người, sự sáng suốt vô tận của con người.

Hồn vía con người ở đâu? Tất cả tôn giáo cũng nhìn nhận phần hồn và đang tìm hiểu để khám phá và đem bằng chứng cho nhân sinh để mọi người được hiểu, ý thức và hỗ trợ cho họ tiến nhưng mà phải làm thế nào? Bởi vì cái đó nó nằm ẩn bên trong chúng ta chứ không phải ngoài chúng ta. Nó ẩn bên trong mà các bạn không tự khám phá, không tự khai thông thì ai khai thông cho các bạn? Dùng lý luận không được nhưng mà phải thực hành. Lý luận để nghiên cứu sự phát triển nhưng mà thực hành là chánh. Chúng ta thực hành rồi mới so sánh cái lý luận kia có đúng không? Thấy được bao nhiêu chục phần trăm thì chúng ta làm nữa nó đạt tới trọn vẹn. Còn không chịu làm, không chịu hành thì làm sao được, làm sao có, không bao giờ có. Cầu xin này kia kia nọ cũng không bao giờ có. Không được!

Cái thời đại văn minh này hỗ trợ cho các bạn rất nhiều. Lời nói, sự sáng suốt, nghe hiểu cũng khác hơn hồi xưa nhiều lắm rồi. Vật chất đã tiến triển như vậy đó, mà bây giờ tâm linh chúng ta không chịu tiến triển làm sao phù hợp với thời đại được. Cho nên tâm linh chúng ta phải tiến triển, mà muốn tiến triển tâm linh thì phải làm gì? Phải mượn cái pháp để làm cho chúng ta thanh tịnh.

Cái pháp chúng ta tu trong động mà đạt tới tịnh là vậy. Hiện tại, các bạn tu trong gia cang, sửa mình trong buồn tủi, sửa mình trong sự đau khổ. Chúng ta tìm vị cứu tinh trong sự đau khổ. Chúng ta tìm vị cứu tinh trong sự buồn tủi. Chúng ta tìm vị cứu tinh trong sự tăm tối vô cùng tận. Các bạn cũng có dịp may để nghiên cứu, mà chính tôi đem bản thân ra nghiên cứu thì hằng tuần kết quả đến đâu tôi lại đem trình bày cùng các bạn để mong học thêm ở nơi các bạn. Với bao nhiêu lời phê bình chỉ trích rồi chúng ta đúc kết, đóng góp, tìm hiểu sự sáng suốt hơn để chúng ta mới chung tiến được, mới xây dựng thật sự những gì chúng ta đang khao khát.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Luong Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY

H, ngày 16/12/1999

Cha thương kính,

Lâu rồi con chưa ghi thư đến thăm sức khỏe Cha. Hôm nay con tranh thủ ghi mấy dòng đến tâm sự cùng Cha. Chúc Cha khỏe mạnh, bình yên, cứu độ quần sanh.

Gia đình con có nhận được một bài thơ Cha viết cho con. Gia đình con thành tâm cảm ơn Cha luôn hướng tâm độ cho gia đình con. Ý nghĩa bài thơ Cha viết cho con thuộc về điện quang khai mở trong nội tâm, đọc thơ con cảm thấy vui, vì con đã hiểu được ý nghĩa của câu thơ. Con đang cố gắng niệm Phật và khứ trước lưu thanh nhiều hơn để khai mở trí tuệ không để phí kiếp này. Thư đến cùng Cha, con không có gì hơn, chỉ có mấy câu thơ viết về điện năng. Con viết để Cha đọc cho vui.

Điện Năng!

Điện năng phát triển tiến vô cùng
Thành tâm tu luyện vượt muôn trùng
Chẳng còn cô động nơi tâm thế
Vượt khỏi tầng ô giải ý mù.
Ý mù cô động sống tham dâm
Chẳng biết tu sửa vẫn phải làm
Đời đời kiếp kiếp luôn đau khổ
Dùng ý điện năng sửa tiến thăng.
Tiến thăng thanh nhẹ vui hòa cảm
Học hỏi không ngừng bởi chữ không
Không mong không ước không chờ
Không còn vọng động không giờ nghỉ ngơi
Điện năng thanh nhẹ sống thanh thoi
Dừng chân cõi tạm nghỉ ngơi hành thiền
Tâm tu thức giác cảm giao liên
Cần khôn quy một chẳng phiền nội tâm
Tự trường thanh nhẹ chuyển diệu thâm
Khai thông kinh mạch tiến thăng kịp thời
Dù cho gian khổ ở đời

Tâm luôn hướng thượng nhớ Trời hòa vui.

Con xin tạm dừng bút.

L Đ T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

F V, ngày 19/1/2000

Đ T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 16/12/1999 được biết con cảm thức được điển giới mà tu là điều quý mà con đã tự đạt, do công năng công phu của chính con đã cấy thành luồng điển thanh cao phát triển từ trung tâm bộ đầu.

Quy nguyên

Quy nguyên giềng mối đạt thanh cao
Điển giới phân minh rõ trước sau
Trùng tu khai triển trong dứt khoát
Tự mình thức giác hướng thượng cao

Hướng về thanh nhẹ tâm càng mở
Thực hiện từ bi độ khắp nơi
Tinh Trời quy một thanh thanh tịnh
Không ngừng tiến hóa lại càng minh.

Gieo trồng ý tốt hằng cứu giúp
Bình minh sáng tỏa rõ tâm mình
Hòa hợp không gian tự nín thính
Không lời không nói không duyên nghiệp.

Giải tỏa phiền ưu tự phát khinh
Đời là tạm bợ nay thức giác
Thế cảnh đảo điên rõ chơn tình
Trí tuệ phân hành tự giác minh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

THẤT TÌNH LẶN ĐẠN

Tình đâu mà mất bạn ơi!
Đem lòng thương nhớ đứng ngồi không yên
Yêu nhau cảm thấy rất phiền
Chung lo không xuể không yên cõi lòng
Thất tình lặn đạn long đong
Tâm ta tự quyết nổi vòng cảm giao
Bên ngoài ánh sáng trăng sao
Bên trong có sẵn từ cao thấp từng
Có đau có khổ có ưng
Chung vui tan tỵu tiến từng phút giây
Chẳng còn lý luận mưa mây
Trong tan có tỵu có ngày đạt thông
Sống nhờ định luật hóa công
Sanh sanh hóa hóa giải vòng ước mơ
Người già cho đến trẻ thơ
Thơ ngây chưa hiểu được giờ ra đi.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả: Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.06 PHẨM ASIMSA

57. CHUYỆN KHỈ CHÚA (Tiền Thân Vanarinda)

Ai đủ bốn pháp này...

Câu chuyện này, khi ở tại Trúc Lâm, bậc Đạo Sư đã kể về âm mưu của Đề-bà-đạt-đa muốn ám hại Ngài. Lúc bấy giờ, khi nghe Đề-bà-đạt-đa âm mưu ám hại, bậc Đạo Sư liền nói với các Tỳ kheo:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Đề-bà-đạt-đa mới âm mưu ám hại Ta. Thuở trước, kẻ ấy cũng đã âm mưu, nhưng không thể làm được. Sau khi nói vậy, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở trước, khi vua Brahmadatta trị vì xứ Ba-la-nại, Bò Tát sanh làm con khỉ. Nó to lớn như một con ngựa con, có sức mạnh và sống một mình bên bờ sông. Giữa con sông ấy, có một hòn đảo, trên hòn đảo có nhiều loại cây ăn trái như xoài, mít... Con khỉ mạnh như voi, đầy đủ sức lực.

Mỗi sáng, nó nhảy từ bờ sông bên này đến một hòn đảo ở giữa sông, rồi từ hòn đảo ấy, nó lại nhảy đến hòn đảo. Tại đây, nó ăn các loại trái, và đến chiều, với phương tiện cũ, nó trở về, chỗ ở của mình. Ngày qua ngày, con khỉ sống nếp sống như vậy.

Lúc bấy giờ, có hai vợ chồng con cá sấu sống trong sông ấy. Thấy con khỉ đi qua đi lại, vợ con cá sấu đang có thai khởi lên lòng tham

muốn ăn thịt quả tim con khỉ, bèn nói với chồng:

- Nay chàng, em thêm ăn thịt quả tim con khỉ chúa này quá.

Sấu đực nói:

- Thật lành thay, em sẽ được như ý.

Sấu đực suy nghĩ: “Chiều nay, khi con khỉ từ hòn đảo về, ta sẽ bắt nó!”.

Sấu đực đến nằm chờ trên hòn đá. Con khỉ cả ngày lang thang trên đảo, vào buổi chiều, nó đứng trên hòn đảo, nhìn hòn đá và nghĩ: “Hòn đá hôm nay có vẻ cao hơn, vì lý do gì?”. Bò Tát luôn luôn khéo đo lường. Nhìn tầm cao của hòn đá và tầm cao của nước, Bò Tát suy nghĩ: “Hôm nay, nước con sông này không giảm cũng không tăng. Nhưng hòn đá này lại có vẻ to hơn. Rất có thể, con cá sấu đang nằm với mục đích bắt ta tại chỗ ấy”. Để tìm sự việc này, con khỉ vẫn đứng tại chỗ ấy, làm bộ như nói với hòn đá, gọi lớn:

- Nay bạn hòn đá!

Và khỉ không được trả lời. Khỉ gọi đến ba lần:

- Nay bạn hòn đá!

Hòn đá vẫn không trả lời. Con khỉ nói:

- Nay bạn hòn đá, sao hôm nay bạn không trả lời ta?

Con cá sấu suy nghĩ: “Như vậy, trong những ngày trước, hòn đá này đã trả lời con khỉ chúa. Vậy nay ta sẽ trả lời nó”. Con sấu nói:

- Nay bạn khỉ chúa, cái gì vậy?

- Người là ai?
 - Ta là cá sấu.
 - Người nằm đó vì mục đích gì?
 - Để bắt người và ăn quả tim của người.
 Con khi suy nghĩ: “Ta không có đường đi nào khác. Nay ta phải lừa dối con cá sấu này”. Vì thế khi nói:
 - Nay bạn cá sấu, ta sẽ chịu đầu hàng bạn thôi. Bạn hãy há miệng ra, và khi ta nhảy đến gần, bạn sẽ bắt ta.
 Khi con cá sấu há miệng, thì tự nhiên mắt nó nhắm lại. Cá sấu không nghĩ đến mưu kế này, liền há miệng ra, và mắt nó nhắm lại, từ từ nằm xuống. Con khi đã biết tình hình như vậy, từ nơi hòn đảo nhảy qua, đập trên đầu con cá sấu, rồi từ đầu con cá sấu lại nhanh như chớp nhảy qua đứng ở bờ bên kia. Con cá sấu thấy sự kỳ diệu này, nghĩ rằng con khi chúa này đã làm một việc hết sức phi thường, nó nói:
 - Nay, ngài khi chúa, ai đầy đủ bốn pháp ở trong đời, sẽ nhiếp phục được kẻ thù. Ta nghĩ rằng ngài có đủ tất cả trong nội tâm.

Nói vậy xong, cá sấu đọc bài kệ này:

*Ai đủ bốn pháp này,
 Nay khi chúa, như ngài:
 Chân thật và nghĩ xa,
 Cương nghị và vô úy,
 Ngài có bốn pháp này,
 Đánh bại được quân thù!*

Như vậy, con cá sấu tán thán khi chúa rồi đi về trú xứ của mình.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỷ kheo, không phải chỉ nay Đề-bà-đạt-đa mới âm mưu ám hại Ta, trong quá khứ, kẻ ấy cũng đã làm như vậy.
 Sau khi thuyết pháp thoại này, và kết hợp hai mẫu chuyện, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân:
 - Lúc bấy giờ, cá sấu là Đề bà-đạt-đa, vợ cá sấu là Cincamanavika, còn khi chúa là Ta vậy.

(còn tiếp)

